

cerede Ministers Handlemaade. Det forekommer Flertallet, at den højtærede Minister her er optraadt i høj Grad egenmægtig og i høj Grad hensynsløst over for Rigsdagen.

Jeg kommer nu under Nr. 65 i Betænkningen til et Punkt, som minder os stærkt om Provisorismens Glansperiode her i Landet, minder os om den Tid, hvor Bengene fik Lov til at rulle ganske livligt. Nu er Kunstmuseumsbygningen, hvortil det foreliggende Forslag knytter sig, ganske vist ikke bygget provisorisk, men efter forudgaaende Bevilling fra Rigsdagen; men paa den anden Side tror jeg dog at turde paasta — det er i alt Fald min Mening — at hvis vi ikke den Gang havde levet under provisoriske Tilstande, var dette Beløb af 2 Millioner Kroner til en Kunstmuseumsbygning sikkert næppe bleven vedtaget her i Rigsdagen. Smidlertid, jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Side af Sagen, Bengene ere jo givne ud, og Kunstmuseumsbygningen have vi jo, og vi ville sikkert ogsaa i Fremtiden komme til at føle det hvert Aar ved store Udgifter til dens Vedligeholdelse, Bestyrelse osv. Nu kommer den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet her og fortæller os, at disse 2 Millioner Kroner, som bleve bevilgede til Kunstmuseumsbygningen, have ikke nær kunnet slaar til, men han maa have 80,000 Kroner yderligere til forskellige Ting der ude, hvilket nærmere er motiveret her i Skrivelsen. Hvad denne betydelige Overskridelse angaar, da maa jeg gentage, hvad jeg udtalte i Anledningen af Overskridelsen ude ved Landbohøjskolen: Det kan naturligvis meget let ske, at der ved et saa stort Byggeforetagende kan blive Overskridelser paa enkelte Omraader, men til Gengæld mener jeg, at de, som have Ansvar for dette Arbejde, burde paaje, at der kan finde Besparelser Sted paa andre Omraader, saaledes at Hovedsummen ikke bliver overstreden. Naar nu Udvalget foreslaar at nægte 3 mindre Beløb, nemlig 384 Kroner til elektrisk Belysning, 1,500 Kroner til en Model af Bygningen og 900 Kroner til en Vandmaaler, sfer det, fordi disse Beløb meget godt kunne spares uden Skade, men særlig sfer det dog, fordi man derigennem ønsker at give sin Misfornøjelse tilkende med, at ikke en Gang denne Bygning, hvortil der er bevilget et saa stort Beløb som 2 Mill. Kr. har kunnet opføres, uden at vi skulle have Bevillinger og Overskridelser her paa Tillægsbevillingsloven. — Under Nr. 67 i Betænkningen, Endringsforslag Nr. 81, har Udvalget foreslaaet at nedsætte det Beløb paa 10,000 Kr., som Ministeren har forlangt som Tilskud

til Opførelsen af Nø Kirke paa Bornholm, med 3,000 Kr. Denne Sag er jo ikke ukendt her i Tinget, idet vi tidligere have haft Andragender derom fremme til Behandling. Den forholder sig i Korthed saaledes, at Sogneraadet derovre i sin Tid var villigt til at bygge en ny Kirke til ca. 30,000 Kroner, men den daværende Kultusminister forlangte af arkæologiske Grunde, at Kirken skulde opføres i den gamle Kirkes Stil, hvorved den vilde komme til at koste godt 40,000 Kroner. Sogneraadet gjorde i Begyndelsen Modstand herimod, men efter halvandet Aars Forløb gav det endelig efter og gif ind paa Ministerens Plan. Finansudvalgets Stilling til denne Sag er, at vi ikke finde, at Ministeren har været berettiget til at stille de Fordringer, han har gjort over for Opførelsen af denne Kirke, og da navnlig ikke til derved at paalægge Beboerne derovre en saa betydelig Merudgift, som Tilfældet har været. Men paa den anden Side mene vi ogsaa, at Sogneraadet derovre burde have fastholdt sin Modstand mod Ministerens Fordringer og ladet Sagen afgøre af Domstolene. Det er nærmest af denne Grund, at Sogneraadet ikke har gjort det, at Finansudvalget foreslaar at nedsætte de 10,000 Kr. med 3,000 Kr., idet vi mene derved ligesom at ville lægge en lille Bøde paa Befolkningen derovre, fordi Sogneraadet har højet sig for et Paalæg af Ministeren, et Paalæg, som han efter Finansudvalgets Mening ingen Ret har haft til at give. Disse 3,000 Kr. foreslaar Udvalget saa at tilskytte til Nuts Kirke paa Bornholm, hvor Forholdet har været et noget lignende som ved Nø Kirke, Betænkningen Nr. 68 med tilhørende Endringsforslag Nr. 82. Jeg skal kun endnu, hvad disse to Bevillinger angaar, gøre opmærksom paa, at Finansudvalget selvfølgelig ikke derved har tænkt paa at ville binde sig til at hde den Slags Bevillinger ogsaa i Fremtiden. Det er en Selvsølge, at baade Finansudvalget og Tinget, for saa vidt disse Forslag blive vedtagne, maa staa frit lige over for slige Spørgsmaal, for saa vidt de skulle komme frem herefter. Nr. 71 i Betænkningen har jeg allerede omtalt, og jeg er altsaa færdig med at gennemgaa de Forslag, som jeg finder der er Anledning til, i alt Fald paa dette Tidspunkt, at udtale mig om, og jeg skal altsaa slutte mine Bemærkninger med at anbefale Udvalgets og dets Flertals Forslag til Vedtagelse her i Tinget.

J. Sage: Jeg ønsker kun at gøre nogle faa Bemærkninger. Der er jo ikke stor Uoverensstemmelse paa Tillægsbevillings-